

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyitlőterben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek 4
kedvezmény.

Kiskoru nemzet.

— május 23.

Magunkról van szó. A magyar nemzetéről, mely még kiskoru és az is fog maradni beláthatatlan időkig. De miért e kiskoruság, ki az a gyám, az az árvaszék, amely a kiskoruságot kimondja? Mert a kiskoruság többféle. Megszűnik a 24 éves korról kezdve körülmények közt, de meghosszabbítható tékozlók vagy gyengeelműjűekre nézve akár élethosszig is.

Kautz Gyula, a Magyar Tudományos Akadémia május 14-iki ülésében a magyar nemzet kiskoruságát hangoztatta, gyengeelműjűség címén.

Megáll az eszünk ennek halatára! Az ország első tudományos testületében egy nagy tekintélyű férfiú a következőket kiáltja szét a világra: „Van-e nálunk európai értelemben vett tudomány és tudományosság? Nincs. Hátramaradottságunk okai egyrészt viszonylagos multunkban, kedvezőtlen anyagi és gazdasági körülményeinkben, másrészt faji és nemzeti jellegünkben lelhetők fel. Egész élet és világfelfogásunk olyan, mely a tudomány magasra tartására s tudomány művelésre nézve kedvezőtlen. Hiányzanak nálunk azok a tulajdonságok, melyek a szigorú, megfeszített gondolkodáshoz s így a tudományokhoz megkivántatnak.” — Szóval a magyar nemzet hűdéses butaságban leledzik. — Csodálatos azonban,

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Koldus Rákhel.

A „Zemplén” számára írta: S. Lőw Róza.

Messze Lengyelországból (nem mondhatom megyéjét, nevét a városnak) kerül mesém. A gyönyörű, barna, göndör hajú, fehérbőrű, karesuan csinos, hajlékonyan keccs Rákhelről. Ki tüzes szemével, ingerlően csábos fehér fogsorával, piros ajakával, meleg temperamentumával megfelelt igazi keleti eredetűnek. Ostipus — mondták reá — Jákob kétszer 14 esztendődtől szolgált volna érette.

Véletlen szerencsétlenségéből, vagy a sors szeszélyéből-e, ki tudná, hirtelen, képzelhetetlen módon özvegy és szegény lett. Nemesak erkölcsi koldus, hanem igazi tépett, mezitláb, fáradt, éhes koldus. Kinek szinte illett batyuját, vándorbotját. Asszony volt, hát bot nélkül is eljutott házról-házra. Mint afféle urból lett, hirtelen selyemből rongyokba átvedlett, finom kezű, dologtalansághoz, jóléthez szokott asszonykoldus, nem értett semmiféle munkához, miből tisztességes uton eltarthatta volna magát.

Hozzáfogott a bolyongáshoz. Keres — gondolta — keres, amit elvesz-

te, hogy Kautz ur igényt tart a tudós névre, pedig ő is ennek a kiskoru nemzetnek a tagja. Vagy talán éppen ezt akarja eltagadni? Nem akarjuk Kautz ur tudományos és irodalmi becsét méltatni, mert hiszen ő igen magasan áll e nemzet fölött, ami kitűnik abból, hogy hivatottnak érezte magát olyan bíráltra, mellyel esúffá tette a magyart a nagyvilág előtt. — Igaz, hogy a külállamok, sőt még Amerika is kiváló tudósokat küldöz hozzánk tanulmány-uttra, hogy fejlett tanügyünket, építészettünket, bányászatunkat, posta és vasuti rendszerünket tanulmányozzák. Telefon rendszerünk első a világon, sebészet, szülészet a kor színvonalán áll. Iskoláink, irodalmunk oly fejlettek, hogy egyik nyugati államé sem jobban. A technikai kivitel némileg elmaradott még a poroszsal szemben, de az osztrákokkal itt is kiálljuk a versenyt. — Miben áll tehát elmaradottságunk? Boncoljuk az akadémikus állításokat.

Hátramaradásunk okai: viszonylagos multunk s rossz gazdasági helyzetünk. Szép. Ez a nemzet, mely évszázadokon át a saját testével védte Európa többi népét s azok békén fejlődtek, míg mi vérzettünk és koldusbotra jutottunk, éppen az ellenkezőjét kiáltja a világra a Kautz ur állításának. Mert azzal, hogy rövid néhány évtized alatt csaknem utólréte a többi nemzeteket kulturális téren, éppen azt bizonyította be, hogy *faji és nem-*

tett. Jó embereket, kedvesen hozzásimuló barátokat (melyekben hej, még dus asztala volt, bővelkedett), édes rokont, hű testvért, jószívű idegent, jóízű kenyérkeresetet. Munkát, édes, megnyugtató, fájdalomt csillapító, szívének balszámot nyújtó munkát. De nem kapott. Nem talált a sok jóból semmit. Testvér, barát, rokon nem ismerte. Idegen szűk, kicsi alamizsnát dobva, görbe szemmel nézte a még eléggé fiatal, 35 éves, életerős asszonyt.

Még fehér, kövér volt. Még nem nyuzta, nem törte meg a koldusság érzete. Valami bódulat, valami álomszerű kábultsággal járt eleven halott gyanánt új életében, még ismeretlen koldusvilágában. Új volt előtte uri emberek finyassága. Kik messziről is kerültek, utálták a szürke, kopott koldusasszonyt. Új előtte a cselédvilág kegyes jószívűsége. De legújabb saját gépszzerű, apathikus, mitemsem törődő lényé, kiből kihalt urával, vagyonával egyszerre büszkesége, akarata, lelkiereje, életenergiája.

Mi volt az, ami hiányzott belőle? Üresség tántogott bensejéből. Üresen, fénytelenül, bámulón tekintett bele a fursán hemzsegő, tovább is vidáman élő világba a fekete bánatos alak melán nyujtva fehér tenyerét alamizsna, fáradt fejét kinálól fekhely

zeli jellegénél fogva bizony nagyon is alkalmas a tudományok magaslatára való felemelkedésre!

Hogy közgazdasági helyzetünk rossz: annak Kautz ur maga is hatalmas okozója. Mert módjában állott magas állásából és nagy bölcsességéből kifolyólag jobb gazdasági helyzet megteremtésében közreműkölni. De nem tette — miért? Ne kutassuk.

Hiányzik a magyarban a megfeszített gondolkodásra való képesség... Haljad nagy világ! De ne hallgass a magyar tudományos akadémia bölcsességére, dobd a tűzbe minden könyvét, mert ez a társaság magyarokból áll s a magyarok nem tudnak megfeszítve gondolkodni!

Hálátlan szolgálatot tett Kautz ur e beszédével a magyar nemzetnek. Rossz hazafi az, aki olyan magas helyről ön-nemzetét gyalázza.

Annyit azonban mondhatunk, hogy épp oly nagy bennünk magyarokban a tudományosság fejlesztésére való képesség, amilyen kevés Kautz urban a magyar haza és a magyar nép iránti szeretet.

Bővebben csak azért nem foglalkozunk Kautz beszédével, mert nem vehető az komolyan. Bizonyára úgy volt az irányítva, hogy „leányomnak beszélek, de menyem értsen belőle!”

— máj. 23.

A politikai helyzet. Burrián közös pénzügyminiszter befejezte misszióját, mely abból állott, hogy a király nevében a koalíciónak ajánlja

után. Hogy bódult álomba merüljön, örök pihenésről álmodjon. Hála és köszönetérzés nélkül azok iránt, kik mindazt nyújtották neki. Mig egyszer tölva, tászigálva, jószívű nemeslelkű emberektől buzdítva a nagy lengyel városba ért.

Büszkén, ridegen meredtek előtte szép, fényes, ékes homlokzatu házak, palotaszerű épületek. Nem mert rajtuk belépni. Falun jobban csábították kis, fehérre meszelt házikók, hosszú üres vándorút után. Kifelé mosolyogtak szerény, kedves háziasszonyok, oizalmas eselédék. De itt-itt! Nagy, uras kutyák ugattak láncon. S ki tudja, mily nagyok odabenn? Megremegett a fehérbőrű, a koldulást meg nem szokó, valami isteni esodát leső, élete megváltásáért váró koldusasszony. Nem merte puha kezét a nagy, fényes, vastag rézkilencsre tenni. A hatalmas, cifrán faragott, nehéz, uri kaput betőlni. Tovább kocogott. Ment, mendegélt, míg elszédült éhen, szomjan. A gyönyörű város egyik híressége köszöbrának talapzatán koldus üldögélt, illatos szalonáját, frissen szagos, lágy kenyerét bontogatva. A nap fényesen sugárzott. Delet harangoztak. Ráchel gyomra is megkongott üresen. Rá-rápislogott a gazdagabb koldusra, a jóízűen falatozóra és mellé ült. Elhagyta büszkesége, akaraterije.

fel a kabinetalakítást s felszólítsa kormányprogram megállapítására s egyben egy bizalmi férfiú kijelölésére, ki ezt a korona elé terjeszti. Az egyesült ellenzék kormányprogramjának képviselőit egyhangulag gróf Andrássy Gyulát jelölte, a ki Öfelsége előtt tolmácsolni fogja a kormányalakításra alkalmasnak vélt programot. Miből folyólag gróf Andrássy Gyula már f. hó 22-én megkapta a kabinetiroda értesítést arról, hogy a király öt f. hó 13-án, délután 3 órakor fogadja.

Sátoraljauhely fejlesztése.

— május 23.

II.

Vázlatosan érintettük, hogy városunk a földművelés jövedelméből gyarapodására alig fordíthatott idáig valamit. Hogy pedig a bortermelesben jelentékenyebb, a fejlődés menetét gyorsító erőforrást találhat-e a közel jövőben Ujhely polgársága sok — részben nem tőle függő — feltételtől függ. Elmondhatjuk azonban, hogy a bortermeles addig, amíg a belé fektetett tőke vissza nem térül, azoknál pedig, akik kölcsön-pénzzel telepítettek, amortizálva nem leszen, tárgyunkkal való vonatkozásában gyarapító hatását nem érvényesítheti.

Vizsgáljuk már most iparunkat. A kép nem épen vidám. Nagy iparunk nincsen, ha csak a két állami gyárat, u. m.: a gépjávitó-műhelyt és a dohánygyárat nem soroljuk oda. Csakhogy e két gyártelep rendelkezésük különlegességénél fogva — ha jelentékenyen befolyásolja is Ujhely népessége egy részének kereseti viszonyait — a munkás létszám esetleges pótlásán kívül mást városunkba alig vonz, adásvétel tárgyát képező javakat — legalább a szabad forgalomnak — nem produkál, így fejlesztő hatása nagyot nem lendít. Tudunkkal — villanygyáron kívül — négy géperőre berendezett, tehát némileg

— Éhes vagy — tegezte a pirosképű koldustárs. — Nagyon éhes és fáradt — felelte a még mindig szép asszony. — De nem eszem kinált falatodból, mert zsidó asszony vagyok. Kenyerebből elfogadok egy karajnyit. De hadd törjek a másik végéből, amelyikhez nem ért szalonád, zsiros késed. Fogjad és légy áldva — mondá meghatottan a rongyos kollega. — Ha hü tudsz maradni vallásodhoz asszony létedre, ugy becsületes, érelyes is lehetsz. S én tisztellek, csodállak, mert ah, nem tudod milyen ritka virág vagy; különben ily arca, alakkal nem kéne koldulnod. De te nem tudsz, vagy nem akarsz tudni a rosszabb világról.

Ha zsidóasszony vagy, miért nem mégy csodarabihoz? Kinek fényes háza, sok pénze, jó szive, na meg nagy hatalma van a városban. Megérdemled, hogy boldogá tegyen, ha szenvedsz vallásodért, becsületedért. Köszönöm — hálálkodott először kolduséletében a nő. — Felkeresem. Segítenie kell rajtam. Megnevezem őseim hátha célt érek vele. Szolgálni akarom csak ki ne üzzön a pusztá világba. Könyezve nyujtá kezét a katolikus koldusnak, ki hajadon fővel szórt reá áldást és aznap az első falattal, jó tanácsával ellátta. Könnyeit a közeli folyó partján lemosva, ruhá-

számbavehető magán ipartelepünk van, egy közép nagyságú gőzmalom, egy bőrgyár, egy gépjármű s egy asztalos-műhely. A petroleum finomító — különösen mióta verseny-érdekekből új tulajdonosa üzemét be is szüntette — teljesen jelentéktelenné vagy legalább is problematikussá vált.

A nagyiparral tehát leszámoltunk. Láthatjuk, hogy a felsorolt telepek város-fejlesztő hatása alig észre-vehető, noha tagadhatatlanul örvedetes jele a vállalkozási szellemnek.

Kézműiparunk pangása régen hangoztatott panasz tárgyát képezi. Ha okait vizsgáljuk, azok részint a külföldi gyáripar okozta kedvezőtlen versenyviszonyokban, de nagyobb részben iparosaink mérhetetlen indolenciájában találhatók fel. A külföldi verseny — sajnos — állandó bajokat okoz. S azokat a bajokat a külön vámterület sem fogja megszüntetni, mert hogy példával világosítsunk, az új helyi cipész, vagy mondjuk cserző, varga, szabó, akár a karlsbadi cipőgyárral, vagy ausztriai bőrgyárral, illetőleg ruhagyárral szemben szenved a fojtogató verseny miatt, akár belföldön keletkező gyárak fogják szorongatni, egyformán nehéz körülmények közé jut. Csakhogy — és legyünk kiméletlenül igazságosak — kézműiparunk pangásának a szelvényben-hosszában hangoztatott gyáripari verseny csak részben és nem is leküzdhetetlen oka. Miért látunk például Kassán, vagy Miskolcon annyi virágzó cipész üzletet, hiszen a sokat hangoztatott cseh gyártmányt oda is épen úgy elviszi a tehervonat, mint ahogy hozzánk elhozza. Talán olcsóbb Miskolcon és Kassán a bőr, vagy az élet, mint nálunk, egyebütt tehát a kisebb haszon is elegendő? Lehet, de a különbség semmi esetre sem döntő. Az a pangás valódi oka, hogy iparosaink — tisztelet a kivételnek — nem állanak hivatásuk magaslatán. Nem tartottak lépést pályájuk követelményeivel, aminek kikerülhetetlen következménye azután, hogy a verseny kiméletlenül ágazol rajtuk. Alig esalódunk, ha azt állítjuk, hogy alig van vidéki város hazánkban, a melyekben annyi kontár, mesterséget nem ért, vagy abba a csömörig belé unt, felületes, hanyag iparos volna található, mint Ujhelyben. Egy cseppet sem túlzunk. Ösmerünk iparosokat, akik remekül dolgoznak, egyes készítményeik a műiparkiallításba való, de indolenciájuk oly mérhetetlen, hogy ügyességük hiábavaló. Tudunk esetet, ahol a cipész a mértékvtel-nél elégetet kért s aztán a megrendelt cipőt soha el nem készítette. A pontosság ösmeretlen, a realitás ritka.

zatát rendbe szedve indult a paplak felé.

Gyönyörű, nagy emeletes lak előtt tágas virágoktól, diszbokrok-ból, népes, kaftános sürgő-forgó zsidóktól eleven udvarban állott meg. Egyiktől másikhoz küldtet. Mind azt felelte: Nem lehet a rabbihoz ma bejutni. Nem értette miért. A ma olyan, mint a holnap, vagy fordítva. S nincs hová fejét letennie. Muszáj — mormolta — odatolakodva az ajtónállók szakállas zsidóhoz, ki más jobb módu zárandóktól sürűn szedte az ezüst forintosokat. Azokat bocsátva befelé, kik fizettek. A koldusasszony maradt. Ráesteledett. Fogytak a jövevények. Imára készült a rabbi. Szép Rákhel még mindig a lépcsők alján rostokolt éhen, szomjan, tikkadtan, fáradtan. Mit akarsz, mordult rá a fekete bozontos ajtónálló. Itt van fogjad alamizsnád és kotródj! Ne álljad el másnak útját. Rákhel könye lepergett arcán. Teste vonaglott sirásában. Egész lelke reszketett a méltatlankodástól, felháborodástól, elhagyatottsága fölötti fájdalomában, utolsó kétségbeesésében. Ha itt sem segítnek, hová legyek, mit tegyek — tördelte kezét — halkan sirdogálva, mert hangosan meg volt tiltva.

(Vége köv.)

Alig van megrendelő, aki cifrábnál-cifrább esetekkel ne illusztrálhatná állításunkat. Ily körülmények között aztán csak természetes következménye a szerencsétlen előzményeknek, ha iparosságunk zöme tengődik.

Egyik-másik — jó munkás, tisztes keresetével jólétet teremthetne magának, de — magyar betegség — kitartása nincsen, szorgalma mihamar meglankad s néhány évi szorgoskodás után mesterségébe unottan, hivatalsszolgái állásért pályázik.

De minek szaporítsuk a szót közismeretű dolgok regisztrálásával.

Tudjuk jól, hogy a durva igazság kellemetlen. De, mert használni akarunk vele, nem hallgathatjuk el. Tükröt tartunk sokak elébe, hadd lássák meg benne magukat. Szerencsétlenségük: hogy mindig reménykednek valamibe, ahelyett, hogy isten igazában hozzá fognának a dologhoz. Az óhajtatást összetévesztik az akarattal. A lanyhán végzett munka sovány eredményeért hajlandók a viszonyokat és körülményeket okozni. Így aztán az idő — az élet pótolhatlan anyaga — veszendőbe megyen, vagy a csekély és felületes munka-befektetés következtében meddön aprózdik el. Szegény, vagy pláne földhöz ragadt iparos-osztály azután megszünt egy város felvirágzásának tényezője lenni. Keveset produkálva keveset fogyaszt, szerepe a közgazdaságban alárendelt, társadalmi súlya a szóvelőbb értelmében alig figyelembe vehető. Egyes töredékei a zavargó elégedetlenek proletár hadát növelik, ahol irigy rosszakarát válik a cselekvés rugójává, amely helyi társadalmunk nyugalomát fenyegeti.

A bajon okvetlenül segíteni kell. Iparosságunk megszilárdítása a város fejlesztésének legfontosabb előfeltétele. Többet ér bármely vicinális vasut legközvetlenebb bekapcsolásánál. Es ne érjük be — akéio helyett — hiu reményeket ébresztő jelszavak hangoztatásával, hagyjuk számításunk kívül a képzelődést, annál inkább pedig a képzeltést. Mihelyt kiindulási pontunk nem a sivar valóság, hanem kecsesgató kilátásokkal tápláljuk az ábrándozást, amelyre társadalmunknak amugy is beteges hajlama van, okvetlenül festett egék felé irányítjuk a figyelmet. Pedig a munkátlanság szülte bajokat a munkáságon kívül soha semmi meggyógyítani nem fogja. Nincs az a böles és lehető legjobb gazdasági politika, a mely a produktivitást növelni képes volna lankadatlan — hosszú béketűréssel — nagy kitartással kapcsolatos munkásság nélkül. Ez alól a szabály alól kivételt nem ösmerünk, de azt tudjuk, hogy aki él vele, feltétlenül boldogul. Népek példait a történelem, egyes embereket a mindennapi tapasztalás tárja elénkbe biztató tanulsággal, de egyszersmind megdönthetetlen igazság gyanánt. A vasszorgalom, a kitartás gazdagsággal árasztotta el Hollandiát, melynek sem földje termékeny, sem ege mosolygó nem volt, posvány lepte területét ezer bajjal és veszélylyel kellett hosszú idők gyötrelmes munkájával a tenger árjából kiragadni. S ma Amsterdam, Antwerpen polgárai Európa bankárjai, míg Andalusia népe nyomorult, Madrid és Toledó katedrálisainak kapuihoz koldusok támaszkodnak, akiknek büszke őseik a mór birodalmat döntötték meg s a győzhetetlen ármádában Angliát fenyegették. Pedig a csekély Hollandia kis nemzete is nyögte egyikét a legborzalmasabb kényuralomnak, míg Spanyolország a világ ura volt. Anglia üdvözött puritánjai Amerika ósvadonjait hódítják meg a kulturának, tisztán törhetetlen szorgalmukkal. A swejezi pásztorok szép, de terméketlen szirtes hazájukat szorgalmukkal tették azzá, a mi. Keveset szavaltak és keveset pos-oltak. Isten félelmük és szorgalmuk boldogította őket s elérték, hogy Istenen kívül nem is kell félniök.

De van példa közelebb is. Mun-

kás-, kitaró-, takarékos- népségű városaink virágzanak, a naplopás, korhelység fészkei sztagálnak vagy pusztulnak. Az elnépesedett alföld bevándorlói: szerbek, tótok, oláhok és svábok voltak. Egyforma földet kaptak. Egyforma viszonyok hatását érezték. És mégis mi óriási különbség van a felsorolt nemzetiségek munkájának eredményei között! Szepeségi városaink bizonyosan mostohább szituációk közt voltak és vannak, talaj, éghajlati viszonyok, forgalmi tekinetek szempontjaiból, mint Ujhely. Azért vagyonság tekintetében hol állanak a szepesi városok polgárai Ujhelyé fölött.

De nézzünk szét idehaza. Nem látunk-e boldogulni törekvő, takaros iparost, kereskedőt? Bizony látunk — sajnos — nem annyit, amennyit láthatnánk, de annyit bizonyosan látunk, amennyi megdönthetetlen biztossággal igazolja, hogy szorgalom, kitarás, takarékoság okvetlenül anyagi jólétet teremtenek. Ösmerünk derek polgártársakat, akik tisztes vagyont, tekintélyes társadalmi állást, gond nélkül való megbecsült öregséget biztosítottak maguknak, családjukat felvilágosították s egyikükéről sem halottuk, hogy akár váratlan örökség, akár lutri nyeremény rántotta volna ki őket a szegénység semlyékéből. Am a renyhe, megbizhatatlan elem a vásott gunynyal vegyes demagóg szószátyárság frázisaival mentegeti koldusságát, amelyet szerinte a világrend kedvezőtlenége okozott. S aztán — tessék megnézni a bíróságok folyosóit — ahány vállalt munka, anynyi haszontalan per érdekelt felei ácsorognak reggeltől délig várva a bírói döntést. A megrovított munkaadó még a perpatvar zaklatásaival is kénytelen azon bizalmáért lakolni, hogy naiv hite szerint, aminek az elkészítésére valaki vállalkozik az annak böcsületesen meg is felel.

Ismételjük, tisztelet a kivételnek. De vázlatunk nem torzít, színeink nem sötétebbek a valóságnál.

Dr. Kossuth János.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS

(A közigazgatási bizottság f. évi június havi rendes ülése, mivel a rendes határnap pünkösöd másodnapjára esnék, kivételesen június hó 5-én hétfőn fog megtartatni.)

(A kórházi orvosok kinevezése ellen dr. Buza Barna, mint ismeretes panaszszal élt a köz. bírósághoz, a mely — miként már közöltük — a panaszt elutasította. Mivel a panasz elutasítása esetén a felebbező Buza Barna panaszának a belügyminiszterhez való megküldését is kérte: a panasz a belügyminiszteriumhoz is megküldetett, mely azt szintén visszautasította.)

(Adóközségek átkebelezése. Karád nagyközség, Luka, Vajdácska, Bodrogszerdahely, Alsóberecki, Felsőberecki és Bodrogköz kisközségek a királyhelmecei m. kir. adóhivatal körzetéből a sátoraljaujhelyi m. kir. adóhivatal kerületébe f. évi október elsejétől kezdve átesatoltatnak.)

HIREK.

— Személyi hir. Arnótfalvy Gusztáv m. kir. honvédezerede, dandárparancsnok f. hó 22-én városunkba érkezett a helyben állomásozó m. kir. honvédszászlóalj megtekintése céljából.

— Papi beiktatás. Gecsey Lajos lizkai róm. kath. plébános folyó hó 23-án iktatta be ünnepélyesen a kerületi papság jelenlétében Brett Gyula kerületi esperas, bodrogkereszturi plébános. A beiktatást ebéd követte, a melyen a kerület esperese szívből fakadó szavakkal köszöntötte fel az az új plébánost. Azonkívül számosan üritettek még poharat az ünnepeltre.

A kerület papsága Katinszky Geyza apát-főesperes kivételével, a ki ez idő szerint a bártfai fürdőben üdül, teljes számmal vett részt a beiktatási ünnepélyen.

— Eljegyzés. Wihs Béla sátoraljaujhelyi banktisztviselő, lapunk munkatársa f. hó 21-én jegyezte el Vanicsek Irénkét Nagymihályból.

— A famunkások gyűlése. A sátoraljaujhelyi famunkások f. hó 21-én, délután tartották meg az elmúlt vasárnapról elmaradt gyűlésüket, csekély érdeklődés mellett. A szakmabeli segítők mindenekelőtt megválasztották a gyűlés elnökéül Mesa Istvánt, jegyzőjéül Tomcsák János helybeli asztalossegédeket. A gyűlés azután kimondotta, hogy a famunkások sátoraljaujhelyi csoportját megalakítja és egyuttal megválasztotta a csoport vezetőségét. A famunkások helyzetéről Hanesz Sándor kassai kiküldött asztalos segéd beszélt egy óra hosszáig. Kitarásra, egyetértésre buzdította szaktársait és felhívta őket, hogy a sztrájk-pénztárt támogatni kötelességüknek ösmerjék. A sztrájkot ez idő szerint nem tartja alkalmasnak megkezdeni, előbb meg kell erősödni és szervezkedni, hogy annak idején eredményel lehessen a bérharcot megindítani és a küzdelmet győzelemre vinni. A szónokot a beszéd befejezése után megéljenezték, azután esendben szétoszlottak. A rendőrhatalóság részéről a gyűlésen jelen volt Kerner Sámuel rendőrbiztos.

— A honvéd-zászlóalj éjjeli és lö-gyakorlata. A helybeli honvéd-zászlóalj folyó hó 20-án reggel Danek Leo százados vezénylete alatt kivonult a bodnár völgyi katonai lövőtérre, a hol a zászlóalj tisztikara és legénysége éles golyókkal díj-lövészetet tartott. Lövés után pihenő volt, majd estefelé a lövőtér közelében éjjeli gyakorlatot tartott a zászlóalj. A sűrű puskaropogás még az éjjeli órákban is hallható volt a város északra fekvő utcáiban. Ejjeli 11 órára azután a honvédszászlóalj visszavért a gyakorlathoz.

— Milyen időnk lesz? Folyó hó 22-én az idő még enyhe volt, de a 24-26. már hideg, amely kedvező esetben hűvös esőt, kedvezőtlen esetben pedig fagyot hozhat, amelyet követőleg változó időjárást kapunk május végéig. Június hónap eleje igen változatos, csapadékos jellegű, 3-ikát követőleg meleg, állandó jelleggel 14-ig. Ezután a meleg gyengül, esőt hoz s ezt követőleg újra meleg 22-ig, amidőn igen változó jelleggel esős idő várható, amely változó jelleggel egész 30-ig tart nagyobb szelekkel.

— Házasság. Nemesvarbói Plachy Gyula pénzügyminiszteri p. tanácsos e hó 14-én kötött házasságot Kassán Kresz János kassai tanító és ondi földbirtokos leányával, Elzával.

— Tanulmányut. A bodrogközi vasutat tervező érdekeltségnek egy 30 tagu bizottsága indult ma reggel tanulmányutra báró Sennyey Miklós vezetése alatt. A kiránduló társaságnak célja az Arad, illetőleg b.-csabai gazdasági vasutak berendezésének, forgalmának és üzleti működésének tanulmányozása. A kirándulókhoz Sátoraljaujhelyből és Sárospatokról is többen csatlakoztak. A tanulmányuton látottak és tapasztaltokról annak idején referálunk.

— Új gazdakör. Folyó hó 14-én nyílt meg Ujpatokon a gazdakör s ezzel kapcsolatosan a katolikus ifjusági egyesület. Ez alkalommal Gyulay Károly a gazdakör jelentőségéről tartott előadást, megértette a gazdákkal az egyesület hasznait. A kezdeményezés Gruska Lajos plébános érdeme. A kör helyiségei özv. herceg Windisch-Grätz Lajosné ujpataki majorjában vannak.

— Az öreg bakák. A válságos politika a tavalyihoz hasonló állapotokat fog teremteni a hadseregben.

Az ujoncok megajánlásától oly messze vagyunk, hogy jóslásokba sem lehet bocsátkozni afelől, mikor váltják föl a rekruták a harmadik éve szolgáló legénységet. Nagyon valószínű, hogy az öreg katonákat az idén is visszatartják arra a három hónapra, amelyet a véderőtörvény engedélyez. A bakák már is szivszorongva gondolnak arra a közelfekvő eshetőségre, hogy ujoncok hiányában tovább kell fogyasztaniok a „profutót”. Ismét ők lesznek azok, akiknek valódi áldozatot kell hozniok a nemzeti ügy diadaláért.

— **Majális.** A sátoralajhelyi gyártelepi dal-, zene- és önképzőkör folyó hó 21-én táncmulatságot tartott a „Nyul”-hoz címzett kerthelyiségében. A mulatság iránt ezuttal a szokottánál kissé csekélyebb érdeklődés nyilvánult, mindazonáltal a jelen voltak fesztelenül, jó kedvvel mulattak. A zenét a gyártelepi zenekar szolgáltatta.

— **Tűz.** E hó 16-án délelőtt br. Harkányi Frigyesnek az ondi határban fekvő „Ujfehértó” nevű tanyáján ismeretlen okból tűz ütött ki, mely a nagy szélvésztlől gerjesztve hamar elhamvasztotta az ott talált nagy csürt és eselédlakást. A csürbe beleégtek a felvidéki tótok élelmicikkeit és ruhaneműit. Az épület biztosítva volt. Így tehát a kár megtérül.

— **A postaküldemények biztossága.** Az utóbbi időben sűrűn előfordult postarablások, postahivatalokba történt betörések fokozottabb óvatosságra intik a postai személyzetet. Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter ez okból most rendeletet bocsátott ki, amelyben körülményes utasítást ad arra, hogy a postahivatalok mily intézkedéseket tegyenek a postaküldemények biztossága érdekében. Így a hivatali helyiség lehetőleg kőből, vagy égetett téglából épült házban, lehetőleg a postamester családjá hálósobájának közelében legyen; vagy legalább villamos vészjelző kösse össze a lakással. Az ablakokat, ajtókat vastáblákkal lehesen elzárni, a főpénztárt a földhöz, illetve padlóhoz kell erősíteni. Ezen régebbi rendelet hatályon kívül helyezésével kötelezi a postamestereket, hogy a 800 koronánál kisebb javadalmáznak is szerezzenek be betörésmentes vaspénztárt. Küldöncökül, szolgálkú csak megbízható embereket szabad alkalmazni és azok védelmére, szükség esetén ki kell kérni csendőrség, vagy rendőrség segítségét. A pályaudvarokon, ahol főleg vonattörölődások vannak, postaládákat kell alkalmazni s a pénzeszákok elzárására fölhasználni. Olyan vidékekre, ahol a közbiztosság nem alapos, postaküldeményeket csak nap-pali járatokkal szabad a hivataloknak továbbítani.

— **Halálos ugrás egy kocsirol.** Megrendítő eset történt e hó 16-án este Bekécs községben. Lézen István odaváló eseléd kocsin jött hazafelé a mezőről 11 éves Mihály nevű fiával. A község egyik koresmája előtt kenyerért akarta fiát beküldeni Lézen. A fiu nem várta be, hogy atyja megálljon: leugrott legott a kocsirol, de oly szerencsétlenül, hogy mellkasa a kerekek alá került s azt összetörve, szörnyet halt. A vizsgálóbíró megjelent a helyszínen. Az összeroncsolt testet felboncolták és nagy részvétellel temették el a szerencsétlenül járt gyermeket.

— **Ki akar kadet lenni?** A honvédelmi miniszter pályázatot hirdet a pécsi és nagyváradi honvéd hadapródiskolák I. évfolyamában betöltendő 100—100 helyre. A felvett ifjaknak eltartása és kiképzetése az állami költségvetést terheli, tehát csak évi tandíj fizetendő. A pályázati folyamodványok f. évi július 10-ig adandók be az illető iskolaparancsnokságnál. A testi alkalmasság megállapítása után leteendő felvételi vizsgálatok folyó évi szeptember 16—20-ig tartanak.

— **Színészet Szerencsen.** Szabad-hegyi Aladár színigazgató folyó hó 16-án kezdte meg előadásainak sorozatát Szerencsen a „Boszorkány” című darabban. A közönség eddigelé csekély érdeklődést tanúsít a színtársulat iránt.

SZINHÁZ.

Heti műsor.

Szerdán: „Boszorkány,” dráma.
Csütörtökön: „Rip v. Winkle,” operette.
Pénteken: „Denise,” szimű.
Szombaton: „Huszárvér,” operette.
Vasárnap: „Huszárvér,” operette.

** **János vitéz.** *Kacsóh Pongrác* diadalmas daljátéka vasárnap és hétfőn szerepváltoztatással került színre harmadszor, illetve negyedszer. A címszerep eserélt gazdát és pedig *Tábori Frida* személyében. A szerepváltoztatás azonban nem hozta meg a darabnak azt a fényes és kiváló erkölcsi sikert, amelyet az első két előadás elért és megszerzett. Árvalányhajas kalapot, cifra szürt, patogó karikást láttunk, de nem láttuk az igazi alföldi juhászlegényt, *Kukoricza Jancsit*. Tábori vállalkozása és szereplése mindenestre elismerést és méltánylást érdemel, de mindemellett nyíltan megvallva nem felelt meg teljes mértékben várakozásunknak. Bár tehetsége teljes erejével és elismerendő ambícióval mindent elkövetett, hogy János vitéz alakját a maga teljes valóságában mutassa be, mégis sok helyütt csak *nő* maradt. A második felvonásban, ama jelenetnél, a midőn Bagó Juliska halálát közli vele, volt a legjobb, mert természetes, igaz, megható és érzésteljes volt. A zsfolt ház mély megilletődéssel és áhitattal hallgatta *Kukoricza Jancsi*, *Iluska* és *Bagó szivhezsóló*, szép, bús, magyar nótáit és hálás, jól megérdemelt tapssal honorálta érte a szereplőket, nevezetesen *Tábori Fridát*, *Diósi Annát* és *Pápay Lajost*. A felvonásokozók egy kissé rövidebbek, a színpadon azonban egyesek a vasárnap délutáni előadásokra emlékeztető nevetgeléseket rögtönöztek. A darab újból telt ház előtt került színre, ami annál örvedetesebb, mivel közönségünk háláját bizonyítja az az áldozatkész *Komjáthy igazgató* iránt, ki a darabot — mint már említettük is — az azt megillető, fényes kiállításban hozta színre.

TANÜGY.

A bodrogközi általános tanítói kör gyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

— május 20.

A bodrogközi általános tanítói kör gyűlését folyó hó 18-án délelőtt Királyhelmeceen az állami iskola egyik tantermében tartotta meg.

Hogy az értekezletre nem jelenhettek meg a tagok mindnyájan, oka az volt, hogy a bodrogközi alsó kerületi ev. ref. tanítói kör szintén e napon ülésezett. Igen furcsa dolog, hogy egy és ugyanazon napra olyan két kör gyűlése jelöltetett ki, melyek tagjai közül többen érdekelve voltak mindkettő iránt. Tudomásunk szerint az általános tanítói kör előbb jelezte a gyűlés idejét. Ezt tudva, az ev. ref. kör gyűlése más alkalomra tétethetett volna át. Nem értjük tehát, hogy miként történhetett e hibás megállapítás az ev. ref. kör elnöksége részéről. Tévedés-e. vagy tudatos tüntetés az egész? Tévedés alig ha lehet.

Ha van szükség a kollegiális összetartásra bármely pályateren, úgy a tanítói pályán működők egyesülése, együttérzése a legszükségesebb. Erre kellene törekednie minden tanítónak. A kör tagjai közül összesen vagy 30—35-en lehettek együtt. A gyűlés megtisztelésének és a tanítók becsüléseinek szép példáját mutatta *Tóth Sándor* bodrogk. vízs. társ. főmérnök ki a gyűlésen megjelenvén, azt érdeklődéssel hallgatta meg. Mint a tanügynek odaadó lelkesedéssel munkálkodó hívei a tanítóság őszinte, jó barátja, méltán megérdemelte azt, hogy őt a kör diszelnökévé választotta meg. Az értekezlet *Lukács István* kör elnök hatásos és igazán aktuális megnyitó beszédével vette kezdetét. Hallottuk ismét, hogy mily fontos a tanítói pálya és mily szükséges az azon működők kartársi szeretete és bajtársi összetartása. De csak halani lehet ily szavakat.

Az élet forgatagában elvész a nemes ideálmusz! Az elnök elhangzott szavai után a mult ülés jegyzőkönyve felolvastatott és hitelesített. *Keresztury József* kör tag gyakorlati tanítást tartott a földrajzból. Úgyes és szakképzettségről tanuskodó tanítását egy néhány megjegyzés után a kör díeséretesnek nyilvánította. Majd *Futó Lajos* eszmékkel gondos és egészen a gyakorlati életből merített fölolvastatás következett. Ezt is díesérettel fogadta el a közgyűlés. Ezután *Csutorás Benő* szabad előadása következett volna, de ezt a nevezett tag más elfoglaltsága miatt nem tartotta meg.

Mivel az egyesületi tisztikar megbízása éppen ez évben telt le, *Lukács István* elnök szép szavakkal köszönte meg a kör eddigi bizalmát és a megbízatást úgy a maga, mint az egész tisztikar nevében vissza adta a körnek. A megejtett tisztújítás után a kör bizalma ismét az előbbieket tisztelte meg a kör vezetésével. Az indítványok közül említést érdemel az, hogy a kör egy tagja arra kérte az elnökséget, hogy a megyei ált. tanítói egyesület gyűlésének napja más időre való elhalasztása iránt értekezzen a megyei ált. egyesület elnökségével, mivel a Bodrogközön többségben lévő felekezeti tanítók a pünkösdi ünnep előtt való napokon bajosan vehetnek részt a megyei tanítói gyűlésen.

Még egy néhány indítvány letárgyalása után az ülés véget ért.

— b—s.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

A sátoralajhelyi villamvilágítási és erőátv. részvt. 1904. évi mérlege.

— május 23.

A villamvil. és erőátv. rv. társulat 1904. évi mérlegét lapozgatva meglepéssel látjuk, hogy immár közeledik azon idő, hogy a társulat a kifogástalan világítás mellett részvényeseit osztalékban is fogja részesíthetni.

Jól emlékezünk azon világítási mizeriára, amelyek ezen vállalatnál pár év előtt napirenden voltak s a melynek oka a vezetékek hiányos felállításában rejlett. Napirenden volt, hogy amikor a világításra szükségünk lett volna, a lámpák felmondták a szolgálatot, vagy hogy borús időben hiába forgattuk a lámpa csavarját — nem világított, hogy ezek a kellemetlenségek ma már nem léteznek az mindnyájunk előtt ismeretes. Ezen körülménynek tulajdonítható, hogy míg a vállalatnak 1903. évben 341, addig 1904-ben 440 fogyasztója volt, a fogyasztók számának ez örvedetes emelkedésével előreláthatólag a bevételek is arányosan emelkedni fognak.

Fizetési kötelezettségeinek is pontosan megfelelt a társulat u. i. a konverziós kölcsönre az elmúlt évben

12.000 koronát törlesztett; míg a megújítási alapra előirányzott 5000 korona helyett 7037 kor. 4 fillért fordított, ezen megújítási alapról fedezte a harmadik kazán a tartalék-szivattyu és csővezetékek törlesztését, továbbá az ujonnan épített modernbb iroda épület felépítési költségeinek első részletét, amire égető szükség volt, mert a régi iroda helyiség — mely egy szobából állott — már roskadozó állapotban volt.

Az értékesökkenés leírására a lefolyt üzleti évben 12.000 korona lett fordítva.

Ha tekintetbe vesszük, hogy a vállalat az 1904-ik évben összes kötelezettségein felül még 11.913 K 82 fillér tiszta jövedelmet is produkált, egész bizonyossággal állíthatjuk, hogy az 1905. évi üzleti forgalom már jelentékeny osztalékot fog a részvényeseknek juttatni. Ezt annál is inkább reméljük és hisszük, mert a gyár vezetése szakember kezébe van letéve, s úgy a vezetőség, valamint az igazgatóság is leginkább törekszik azon, hogy a részvényesek az évek során nélkülözött osztalékért kellő kárpótásban részesüljenek.

Magunk részéről pedig még azon általános óhajtnak adunk kifejezést, hogy tenné a vezetőség lehetővé a világításnak az eddiginél olcsóbb beszerzését, mert bár ez irányban is történtek lépések, mindamelllett fokozottabb fogyasztást és a villanyvilágítás általános behozatalát csak ez uton lehet remélni.

Uj cégek megyénkben. Homonnán *Speiser Jenő* (liszt és termény) Sátoralajhelyben *Bettelheim Sándor* (bor) cég nevekkal új cégek lettek bejegyezve.

Fizetésektelenség. *Schönfeld* Herman sátoralajhelyi bórkereskedő cég beszüntette fizetéseit.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ **Büntetőügyi tárgyalások.** *Május 15-én* *Tóth Sándor*, *Farkas József*, *Nagy Balázs*, *Juhász Pál* és *Hajdu András* hernádnémeti lakosok, lopás vétsége miatt fejenként 14 napi fogházra; — *Lopata Mihály* zebegnyői lakos gondatlanságból okozott testi sértés miatt 7 napi fogházra; — *Batka András* dénesujfalui lakos lopás miatt egy havi; — *Gál András* erdőbényei lakos hatóság elleni erőszak miatt 3 napi fogházra ítéltettek. Valamennyi ítélet jogerős. — *Kudrecz Mihály* 16 társával *Sallay Simon* laszócezi ref. tanító kertjében egy kis gyümölcs-kóstolás céljából tett látogatást, a tanító megkérdezése nélkül. A cimborák közül hatan már Amerikában vannak, az itthon maradtak fejenként 3 napi fogházra lettek ítéelve, — *Komár János* gyujtogatás miatt III. fokulag 5 évi fogházra ítéltetett. — *Május 17.* *Ferencsik Mihály* nékirat hamisításáért 7 napi, *Horvát András* súlyos testi sértésért 14 napi, *Uliarcsik Józsefné* gondatlanságból okozott emberölésért 2 havi fogházra lett ítéelve. Mindegyik ítélet jogerős.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Hü olvasó *Mezőlaborc*. Elismerése nagyon jól esik nekünk s legyen róla meggyőződve, hogy a közönség szives és fokozódó pártfogása minket is munkára buzdít, hogy minden irányban kielégítsük igényeit.

Érdeklődő Helyben. Legközelebb felelevenítjük azt a rovatot is.

D. Kassa. Színházi rovatunkat állandóan *Németh Pál* szerkesztőnk vezeti és írja.

M. B. A küldöttek bírálata alatt vannak, a legutóbb beküldött hírt azonban nem közöljük. *Nem közölhető: Hátrányok* (cikk.)

Felélős szerkesztő és laptulajdonos:

Éhler Gyula.

Minden szobának díszé a szép kályha

A rendet és tisztaságot kedvelő gazdasszony öröme teljes
a mióta a **Braun N. A. féle**

KÁLYHA EZÜST FÉNY

egyedüli kályhatisztító szer megérkezett!

Ezen kályha-ezüsttel a kályha egy kis eset segélyével bevonatlik, mire a kályha azonnal a **legszebb ezüst fényt nyeri**, úgy hogy minden szobának a legszebb díszét képezi. — A kályha befűtésénél sem szagot, sem füstöt nem terjeszt és színét meg nem változtatja.

Egy doboz **valódi Braun N. A. féle kályha-ezüst 80 fill.** mely egy rendes nagyságú kályha befűtésére teljesen elegendő.

Sátoraljaujhelyben kapható az egyedüli elárúsnál:

MALÁRTSIK GYÖRGY UTÓDA czégnél,

Minden dobozhoz használati utasítás van csatolva.

1016—1905. szám.

Bor árverési hirdetmény.

A tarczali m. kir. vincellériskola pincéjében 1905. évi június hó 5-én d. e. 10 óraker bor árverés fog tartatni, melyen a tarczali m. kir. vincellériskola s a hozzátartozó állami szőlőtelepek kiselejtezett bor-, cognac- és pálinka készletei fognak eladatni.

A venni szándékozók az elárverezendő borokat folyó évi május hó 29-én, június 4-én és az árverés napján megizlelhetik.

Árverési feltételek:

1. A borok hordók nélkül, jelzett ürtartalmukkal tételenként árvereztetnek. Legkisebb felüligérés — de csakis a kikiáltási áron felül — 1 korona.
2. Minden árverelő tartozik az árverés megkezdése előtt az illető bormennyiség kikiáltási árnak 10%, azaz tíz százalékát bánatpénzül letenni.
3. Ha a leütés alkalmával egyszerre két ígérlet hangzanék s a felüligérő személye megállapítható nem volna, az árverés újra kezdendő.
4. A leütés után a bor a vevő pecsétje alatt s annak veszályára 16 napig a pincében maradhat s ezen idő alatt köteles a vevő a megvett bor árát teljesen kifizetni. Ha ezt nem tenné, a 2. pont szerint bánatpénzül letett 10%-ot, amely az ügyletre nézve kötbérül szolgál, a tarczali m. kir. vincellériskola (kir. kincstár) javára elveszti s a kincstárnak jogában van a bort szabad választása szerint újabb árverésre bocsátani, vagy azt szabad kézből eladni, — anélkül, hogy a szerződést megszegő vevőnek akár a 10% kötbér visszatérítésére, akár kártérítésre igénye volna, sőt ha a bor az általa ígért árnál nagyobb áron is kelne el, az esetleg elért többlet sines igénye.
5. A megvásárolt bort a vevő köteles legkésőbb a 4. pontban megállapított határidő alatt saját hordójában elszállítani. Vevő kívánságára a borokkal együtt a hordók is eladatnak, mely esetben vevő a bor árán kívül és annak lefizetésekor a hordóért, minden egy liter ürtartalom után 7 azaz hét fillért köteles fizetni.
6. A borok mennyiségét illetőleg a vincellériskola hordóinak hitelesítése az irányadó.

Tarczal, 1905. évi május hóban.

A tarczali vincellériskola igazgatósága

Hazai új gyógyforrás!

Vay Gábor gróf tulajdonát képező

MÁRIAVÖLGYI FÜRDŐ

(Szatmármege) elismert kitünőségű forrásain (Mária, Mártha, Gábor) kívül egy újjal „KURUCZ” gazdagodott. Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár ur, ezen ásványvizeket sikerrel használja s a leghatékonyabb összetételű alkalikus sós-források közé sorolja. Kitűnő hatásnak tartja idült gyomor- és májbajok egész sora ellen, de melegen ajánlja ezen ásványvizek mekeket és a fürdő használatát gyomornedv elválasztás, szabályozására, emésztési folyamat élesztésére, kőszvény, mindennemű hurutbántalmak ellen stb. — Vasuti állomás Szinér-Váralja. — A fürdőre vonatkozólag az urad. intézőség (Gáborszállás) u. p. Vámfalu, ad felvilágosítást. — Az ásványviz megrendelhető:

a **Kútkezelőségnél, Máriavölgy,**

p. Vámfalu (Szatmár m.)

Főraktár Sátoraljaujhelyben: **HAZAI H.** bel- és külföldi ásványviz kereskedésében (Rákóczi-utca).

KATONA BÉLA

OKLEVELES MÉRNÖK

Sátoraljaujhelyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***
nyitott.

Irodája foglalkozik: **birtok felmérésekkel, térképezésekkel, tagosításokkal, parcellázásokkal** és a mérnöki munka körébe tartozó mindennemű **tervezésekkel.**

Elvállalja: **utak, vasutak, hidak** és **épületek tervezéseit és építését.**

Iroda: **Kazinczy-utca 507. (Haas-féle épület.)**

784/1905. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbírósnak 1905. V. I. 281/1. számú végzésével dr. Reichard Salamon ügyvéd által képviselt Weisz és Szőke javára 258 kor. 68 fill. 1905. V. I. 280/1. sz. a. dr. Róth József ügyvéd által képviselt Schweiger Dávid fia javára 149 korona 1905. V. I. 274/1. sz. a. dr. Róth József ügyvéd által képviselt Silbiger Ármán javára 1198 kor. 26 fill. 1905. V. I. 270/1. sz. dr. Székely Albert ügyvéd által képviselt Krausz Lipót javára 602 kor. 12 fill. 1905. V. I. 275/1. sz. a. dr. Lichtenstein Jenő ügyvéd által képviselt Mangel Mór javára 133 kor. és ugyancsak e bíróságnak 1905. V. I. 276/1. sz. végzésével dr. Róth József ügyvéd által képviselt Sübiger Ármán Testvére javára, Alter G. és Társa sátoraljaujhelyi lakos ellen 400 kor. tőke s járulékaik erejéig 1905. évi apr. hó 25. napján foganatosított biztosítási és kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 3781 kor. 90 fillérré becsült következő ingóságok u. m.: bolti állványok, házi butorok, férfi és gyermek öltönyök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbírósnak 1905. évi V. I. 273/2. számú végzésével 2741 kor. 06 fill. tőkekövetelés és ennek kamatai és eddig bíróság már megállapított költségek erejéig, sauhelyben, alperes lakásán és üzletében leendő megtartására **1905. évi május hó 25-ik (huszonötödik) napjának délutáni 2 órája** határidőül kitűzték s ahhoz a venni szándékozók oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. s 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságok

kat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt sauhelyben, 1905. évi május hó 14. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó,

1905. V. I. 323/4. sz.

Blumenfeld Jenő és társának
— Diek Sámuel elleni végrehajtási ügyében.

Végzés.

Az 1905. V. I. 323/4. szám alatt felvett jegyzőkönyv alapján — az 1905. évi május hó 9-én — az 1903. V. I. 323/1. számú végzés következtében felvett kielégítési végrehajtási jegyzőkönyvben 1—55. tétele alatt összeirt és 1927 korona 50 fillérré becsült ingók soron kívüli elárverezését a kir. járásbírósnak az 1881. LX. t. cz. 104. §-a alapján elrendeli s annak végrehajtást szenvedett lakásán leendő megtartására 1905. évi május hó 24-ik napjának (huszonnégy) d. e. 9 óráját tűzi ki.

Kelt Sátoraljaujhelyben, a kir. járásbírósnak, 1905. évi május 20-án.

Schiller Kálmán,
kir. albiró.

1427—905. kb. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter úr folyó évi márczius hó 20-án 11358. szám alatt kelt intézvényével a Sárospatak—Karád—czigándi törvényhatósági közut céljaira szükséges idegen területekre nézve újabb ki-sajátítási eljárást rendelt el.

A közigazgatási bizottság ezen eljárás foganatosításával Dókus Gyula alispán s közigazgatási bizottsági tag elnöklete alatt báró Sennyey Miklós czigándi, Nagy Barna tolesvai lakosokból álló bizottságot küldi ki.

A tárgyalás a kisajátítás által érdekelt Luka, Vajdácska és Sárospatak községében külön-külön lesz megtartva, éspedig Luka községben f. évi június hó 16-ik napján délelőtt 9 óraker, Vajdácska községben ugyanaz nap délelőtt 11 óraker és Sárospatakon ugyanaz nap délután 2 óraker.

Tudomására hozatik továbbá az érdekelt birtokosoknak, hogy a kisajátítási tervrajz és összeírás minden egyes községre nézve az illető község község-házánál folyó évi május hó 12. napjától kezdődőleg 15 napig közszemlére lesz kitéve és hogy a kiküldött bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is fog érdemileg határozni, ha az érdekelték közül senki sem jelen meg.

Kelt Zemplén vármegye közigazgatási bizottságának Sátoraljaujhelyben, 1905. évi május hó 8-án tartott ülésében.

Főispáni szék üres:

Alispán hiv. távol:

Thuránszky László,

főjegyző.